

Ἐν Ὀλλάνδᾳ, τὸν Γρόεν φὸν Πρίνστερρ καὶ τὸν διακεκριμένον διπλωμάτην καὶ ἄλλοτε ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἱππότην Schieter de Lophem-Peesteen de Swevezeel.

Ἡ Δανία ἀπώλεσε τὸν Βαλδεμάρ Τούλλυ Ὁξ-χολμ, ἡ Ῥωμανία τὸν Κωσταφόρον.

Καὶ ὁ Ῥαμὼν Καβρέρας, ὁ διάσημος συναγωνιστὴς τοῦ Δὸν Κάρλου καὶ ὁ ἄλλοτε πρόεδρος καὶ δικτάτωρ τῆς μεξικανικῆς δημοκρατίας Ἀντωνίος Λόπεζ-Ἄννα, ἀπέθανον τῷ 1876. Μὴ δὲ παραλείψωμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ δύσμοιρα θύματα τῶν σφαγῶν τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν Μουλὲν καὶ τὸν Ἄββοτ.

ΝΟΜΙΚΑ.—Ὁ κλάδος οὗτος ὑπέστη σχετικῶς ὀλιγωτέρας ζημίας κατὰ τὸ 1876. Οὐδὲν ἤ-των ἔχασε τὸν διάσημον γάλλον δικηγόρον Chaix d'Est Ange, τὸν ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Ἀκυρωτικοῦ Legagneur καὶ τὸν κόμητα Cclonna d'Istria, ἄλλοτε εἰσαγγελέα. Ὁ μέγιστος τῶν νομομαθῶν τῆς Ἑλβετίας ὁ Rullimann, ἀπέθανεν ἐν Ζυρίχῃ καὶ διάφοροι Βέλγοι διαπρέψαντες ἐν δικαστικαῖς θέσεσιν.

ΣΤΡΑΤΟΣ.—Ἀπέθανον οἱ στρατηγοὶ Cremer καὶ Martin des Palliers, ὁ ἀντιναύαρχος Bé-nic, οἱ ὑποναύαρχοι de la Grandière, Beynard καὶ, τελευταῖος, ὁ Le Barbier de Tinan, (γνωστὸς παρ' ἡμῖν διὰ τὴν ἐν Πειραιεὶ κατοχὴν καὶ τὸν Τινάνιον κήπον), ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ Αὐστρία ἔχασε τὸν νικητὴν τῆς Κουστόζας John. Ἡ Ἀγγλία, τὸν στρατηγὸν Taylor.

Πολλοὶ πρὸς τούτοις ἡγεμόνες καὶ ἐξ ἡγεμονικῶν οἰκῶν ἀπέθανον τῷ 1876. Ὡς, ὁ Ἄβδουλ Ἀζίζ, ἡ πριγκηπέσσα τῆς Ἀόστης, πρῶν βασιλισσα τῆς Ἰσπανίας, ἡ Μαρία Νικολαϊέβνα τῆς Ῥωσσίας, ἡ βασιλομήτωρ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Ἰωσηφίνα, ἡ ἡγεμονὶς Ἰσαβέλλα τῆς Πορτογαλλίας. Παραλείπομεν δευτερεύοντά τινα πρόσωπα ἡγεμονικῶν καὶ ἐν γένει διαπρεπουσῶν οἰκογενειῶν. Περαιτοῦντες δὲ τὸν δυστυχῶς μακρότερον τοῦ δέοντος τοῦτον κατάλογον, προσθέτομεν μόνον ὅτι ἡ δυτικὴ ἐκκλησία πλὴν τοῦ καρδινάλειος Ἀντωνέλλη ἀπώλεσε καὶ τὸν καρδινάλιν Πατρίτην καὶ τὸν καρδινάλιν ἀρχιεπίσκοπον Σαλτσβούργου Tarnoczi. Σ.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου Λεβροῦν φυλάττεται ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀειμνήστου ναυάρχου Ἰωάννου Τομπάζη, οἵτινες προθύμως ἐχορήγησαν ἡμῖν αὐτὸ πρὸς μετὰφρασιν. Ἡ ἐπιστολὴ εἶνε ἀχρονολόγητος, εἰκάζεται δὲ ὅτι ἐγράφη ἐν ἀρχῇ τοῦ 1822, καθόσον, ὡς γινώσκομεν, τότε ἀφίκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ συνιστώμενος φιλέλλη συνταγματάρχης Βουτιέ. Ὡς ἐνθυμοῦνται δὲ οἱ ἀναγνώσται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἑστία (φυλλ. 49) βιογραφίας τοῦ Λεβροῦν, ὁ ἐπιφανὴς φιλέλλην ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα κατὰ Μάιον τοῦ 1820 ἔτους, ἐπιβὰς τοῦ κλεινοῦ δρόμου τοῦ Θεμιστοκλέους, πλοιορχομένου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Τομπάζη.

Σ. τ. Δ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΛΕΒΡΟΥΝ

Φίλτατε Καπετάν Γιακουμάκη, ἵσως δὲν ἔλη-

σμονήσατε ἐντελῶς τὸν Γάλλον ὃν ποτε παραλαβόντες ἐν Μασσαλίᾳ μετεφέρατε εἰς Ὑδραν. Ἐμὲ τοῦλάχιστον οὐδέποτε διέφυγεν ἡ μνήμη τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς διέτριψα ἐν τε τῷ πλοίῳ καὶ τῇ φιλοξενῶ οἰκίᾳ ὑμῶν ὅθεν καὶ μετὰ πολλῆς καὶ ζωνῆρας σπουδῆς διαβιβάζω ὑμῖν εἰδήσεις μου διὰ τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπερχομένου Κ. Βουτιέ οὐτινος φθονῶ τὴν τύχην καθόσον οὗτος μὲν μεταβαίνει εἰς τὴν ὠραίαν ὑμῶν πατρίδα ἵνα συναγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο δύναμαι ἢ νὰ πέμψω ὑμῖν μακρόθεν εὐχὰς ἀγόνους. Περὶ ὑμῶν ἐγένετο ἐνταῦθα λόγος. Αἱ ἐφημερίδες ἐπανελάθον τὸ ὄνομα τοῦ ναυάρχου Τομπάζη καὶ τὴν θαυμασίαν ἀφοσίωσιν ἣν πρῶτος ἐδειξεν ὑπὲρ τοῦ κοινῶ ἀγῶνος. Μεθ' ὑπερηφανείας δὲ ἔμαθον ὅτι πρῶτος ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν. Τὸ ὑμέτερον ὄνομα, φίλτατέ μοι ναύαρχε, γενήσεται ἀφετηρία ὠραίας ἱστορίας· ἐγὼ δὲ προειδὼν τοῦτο ὅτε ἤκουσα ὑμᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἄδοντα μετὰ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸν θούρειον τοῦ Ῥήγα. Ἄγνοῶ ἂν ποτε εὐτυχῆσω νὰ ἴδω καὶ αὐτὴς ὑμᾶς ἐν τῇ ὠραίᾳ Ἑλλάδι· θὰ παρακολουθῆσω ὅμως πάντοτε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ νοῦ, οὔτε θ' ἀδιαφορήσω πρὸς τὰ μεγάλα ἔργα ὅσα πράττετε, καὶ μάλιστα οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἐν ᾧ ἔτυχον τοιαύτης εὐμενοῦς υποδοχῆς, οὐδὲ τὴν ἐν Ὑδρᾷ οἰκίαν ὅπου εὗρον τοσοῦτον γενναῖον φιλοξενίαν. Ἐρῶσο, φίλτατε Καπετάν Γιακουμάκη. Αἰσθάνομαι πολλὴν εὐχαρίστησιν προσαγορεύων ὑμᾶς ὅπως καὶ πρότερον. Καὶ μὲν ὠραιότερον τὸ ὄνομα τοῦ ναυάρχου, ἀλλὰ καταλείπω αὐτὸ εἰς τὴν ἱστορίαν. Τὸ πρῶτον ἀρέσκει μοι κάλλιον, ὡς κάλλιον ἀνήκον εἰς τὴν φιλίαν.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ τὰς ἐνθερμοτάτας τῶν εὐχῶν μου ὑπὲρ τε τοῦ ὑμετέρου ἀγῶνος καὶ ὑπὲρ ὑμῶν.

ΠΕΤΡΟΣ ΛΕΒΡΟΥΝ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ

Φεβρουάριος.

Περὶ μέσας νύκτας καθορῶμεν κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα λάμποντα πρὸς νότον τὸν ὠραῖον ἀστερισμὸν τοῦ μεγάλου Λέορτος μετὰ τοῦ μεγίστου αὐτοῦ ἀστέρος βασιλίσκου. Ὁ ἀστερισμὸς οὗτος εἶνε ἐξαίρετως ἄξιος λόγου διὰ τὸν ξενούμενον παρ' αὐτῷ ἀστέρα, ὅστις κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀστερόεντι οὐρανῷ περιφορὰν του παρμένει αὐτόθι ἐπὶ τινα ἔτη· εἶνε οὗτος ὁ πλανήτης Οὐρανός. Πλὴν ἀλλὰ θὰ εἶνε ἀδύνατον τοῖς πλείστοις τῶν ἀναγνοσῶν ν' ἀνεύρωσιν αὐτὸν διὰ ψιλῶν ὀφθαλμῶν, ἐπειδὴ φαίνεται τόσον ἀμυδροῦ φέγγους ἀστερίσκος ὥστε καὶ λίαν ὀξυδερκῆς ὀφθαλμὸς μόλις δύναται νὰ τὸν διακρίνη. Κάλλιον δ' ἐπιτυγχάνεται τοῦτο τῇ ἐπικουρίᾳ διό-